

2. Święta Królowo Jadwigo, * Twojej pomocy nam
trzeba, * Do wielkich czynów nas dźwigaj, * Myśl naszą
kieruj do nieba!

3. Dzisiaj, gdy w niebie królujesz, * W wiecznej
radości i glorii, * Za nami wciąż orędujesz, * Ozdobo
naszej historii!

4. Ty niegdyś wiary pochodnię * Niosłaś w dalekie
rubieże, * Pomóż nam dzisiaj żyć godnie, * Twój naród
umacniaj w wierze!

Do św. Jadwigi Śląskiej (16 października)

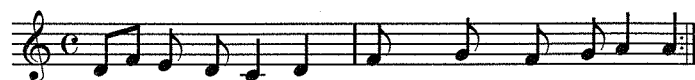
Wdowa, księżna śląska, zmarła w 1243 r., relikwie w Trzebnicy.

380

Cieszcie się dzisiaj

t.: L. Godlewski (Klon.)

m.: (Maz.)

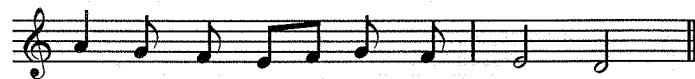

1. Ciesz - cie się dzi - siaj wszy - scy chrześ - ci - ja - nie,*

Łą - cząc swe hy - mny w dźwię - czne, brzmią - ce gło - sy.

Bo Chry - stus słu - gę, świę - tą na - szą Pa - nią,*

*Ja - dwi - gę za - brał w nie - bio - sy.

2. Słońcem w obłoku świecąc śląskiej ziemi, * Rozli-
czne dary zlewała na ludy, * Jaśniała wielka zasługi wiel-
kimi * Jadwiga i swymi cudy.

3. Spraw, byśmy dzisiaj uczcili Jej święto, * Niebieski
Panie, Królu wielkiej chwały! * Współ z niebiany, z ich
czcią niepojętą, * By nasze hymny zabrzmiały.

Do św. Jana Chrzciciela (24 czerwca)

Poprzednik Chrystusa Pana, święty na rozkaz Heroda Antypasa,
obchód liturgiczny tego wydarzenia - 29 sierpnia.

381

By zdolne były

t.: Hymn Pawła diak., VII w., tł. ks. T. Karyłowski; m.: greg. (Siedl. 4)

1. By zdol - ne by - ły wdzię - czny - mi pie - śnia - mi,*

[Ut que - ant la - xis re - so - na - re fi - bris

Twe dziw - ne dzie - ła sła - wić nie - przer - wa - nie,*

Mi - ra ge - sto - rum fa - mu - li tu - o - rum,

Pył wszel - kiej wi - ny co war - gi nam pla - mi,*

Sol - ve pol - lu - ti la - bi - i re - a - tum,

Zmyj świę - ty Ja - nie!

San - cte Jo - an - nes]

2. Zlatując Anioł z niebiosów wyżyny, * Odsłania
wielkość Twojego imienia * I przed Twym ojcem Twe
przyszłe wawrzyny * Rzędem wymienia.

3. On, zawiniwszy niedostatkami wiary, * Za karę niemy przed ludem się chowa, * Lecz Ty mu zrodzon, po spełnieniu kary, * Dar wracasz słowa.

4. Przed narodzeniem, jeszcze z matki łona, * Prze-czułeś Króla, co w ziemskie zszedł niwy: * Stąd obu Ma-tek pieśń wielbi natchniona * Spraw Bożych dziwy.

382 Zwiastun wschodzącego słońca

t.: s. M. G. Zaleska

m.: M. Mazurek

1. Zwia - stun wscho - dza - ce - go słoń - ca,

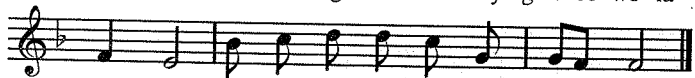
E - liasz mo - cą pa - ła - ją - cy;

Nikt kto z nie-wiast się na - ro - dził,

z Ja-nem się po-rów-nać go-dzien.^(Refr.) Tyś głos co wo-ła

w puszc - czy; Przy-go - tuj - cie dro - gę Pa - nu.

2. Przyjacielu Oblubieńca, * Gdy Baranek chrztem obmyty, * Twoja misja doszła końca, * Twoja radość doszła szczytu. * Refren

3. On ma wzrastać, a Ty znikać, * On iść w chwale, Ty w niskości; * Duszę pokornych przewodniku, * Wodzę mężnych ku świętości. * Refren

4. Spraw, by Kościół nieulekły * Gościł prawdę z Du-cha tchnieniem * Wołał, by kajdany pękły, * Wieścił grzechów odpuszczeniem. * Refren

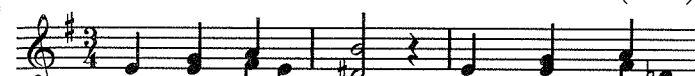
Do św. Jana Kantego (20 października)

Kapłan, profesor w Akademii Krakowskiej, zmarł 1473 r., relikwie w kościele uniwersyteckim św. Anny w Krakowie, patron studentów.

383 Osobliwy i prawdziwy

t.: XVII w.

m.: (Miod.)

1. O - so - bli - wy i praw - dzi -

wy,* Czy - sty w swym kan - do - rze,¹⁾ *

Wie - czy - sty cnót wzo - rze,* Ja - nie Kan -

ty, Ja - nie Kan - ty.

2. Ciebie, Święty, dały Kęty, * Gdzie z lat młodych kwiatu Czynisz zapach światu, * Niewinności, niewinności.

3. Racz przy zgonie, nasz Patronie,* Z Bogiem królują, Nam dobrze życzący, Być ratunkiem, być ratunkiem.

¹⁾kandor = prawość

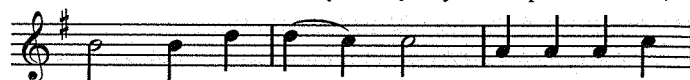
384 Przechodząca Perła

t.: *Inclitum regni* - Hymn, XVII w.

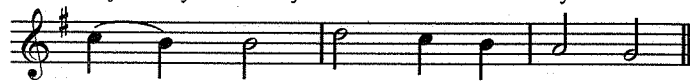
(Miod.)

1. Prze-za-cna Pe - rło w nie-bie-skiej ko-ro - nie,*
O Ja-nie Kan - ty, świę - ty nasz pa-tro - nie,*

Mię - dzy in - ny - mi sła-wny Pa - tro -

na - mi,* Módl się za na - mi!

2. Ciebie za przykład uczonym podała * Ręka nie-bieska, gdy odmalowała * Światłany w Tobie wzór doskonałego * Życia naszego.

3. Uproś nam światło prawdziwej mądrości, * Abyśmy śladem Twej doskonałości * Tam, gdzie przedwieczna światłość świeci wiecznie, * Zaszli bezpiecznie.

Do św. Jana Nepomucena (16 maja)

Kapłan, pierwszy męczennik tajemnicy spowiedzi, w 1383 r. utopiony w Wełławie, relikwie w Pradze, patron dobrej sławy, od wylewu rzek.

385 Ciebie chwalimy

(Org.)

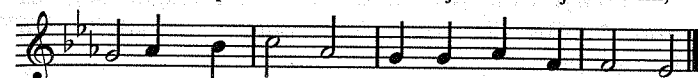
1. Cie-bie chwa - li - my, wie - ku - is - ty Pa-nie,*

Któ-ry nam po-moc da - jesz w świę - tym Ja-nie.*

On o - pie - ku - nem ca - lej ches - kiej zie-mi,*

i Pol - ska też Go swym pa - tro - nem mie - ni!

2. Kruszyłeś, Święty, grzesznych kazaniami,* I utwierdzałeś cnót swych przykładami. * Za toś był skazan na rozliczne męki, * Któreś niewinnie znośił z króla ręki.

3. Spraw, byśmy cnoty Twe naśladowali, * I odtąd się już złego, wystrzegali, * Niechaj doznamy opieki od Ciebie, * Byśmy wychwalać mogli Boga w niebie.

Do św. Jana z Dukli (8 lipca)

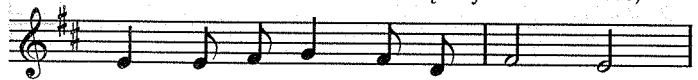
Kapłan, bernardyn, pustelnik, kaznodzieja i spowiednik, zmarł w 1484 we Lwowie.

386 Patronie nasz, święty Janie

m.: ks. M. Gniady

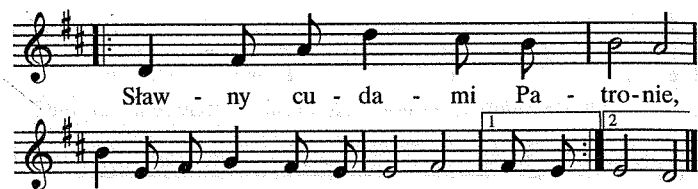

Pa - tro - nie nasz świę - ty Ja - nie,

chwa - leb - ny ziom - ku, Du - kla - nie,

28 - Śpiewnik...

Sław - ny cu - da - mi Pa - tro-nie,

miej za-wsze nas w swej o - bro-nie. w swej o - bro-nie.

2. Twymi ważnymi modłami * Racz błagać Boga za nami, * Aby dla twojej przyczyny * Oduścił nam grzechy, winy.

3. Uproś: niech Boga wielbimy, * I jak ty Jemu służymy, * Broń nas od wszelkiego złego, * Doczesnego i wiecznego.

Do św. Józefa Sebastiana Pelczara (19 stycznia)

Biskup, profesor UJ, założyciel Zgromadzenia Służebnic Najświętszego Serca Jezusowego, zmarł w Przemyślu.

387

Pan Bóg Ciebie wyniósł

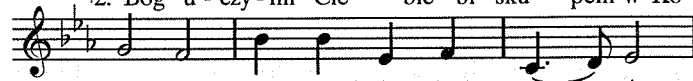
t.: M. Skwarnicki

m.: ks. K. Mrowiec CM

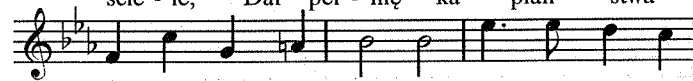
1. Pan Bóg Cie-bie wy - niósł na swo - je oł -

2. Bóg u - czy - nił Cie - bie bi - sku - pem w Ko -

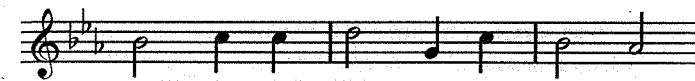
ta - rze, Na kró - lew - skiej ucz - cie

ście - le, Dał peł - nię ka - płań - stwa

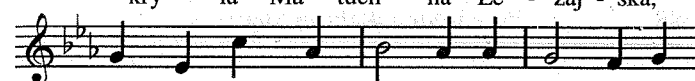
o - błókl w ja - sną sza - tę. Świę - ty nasz Pa -

i moc a - po - stol - ską, Ła - ską Cię o -

tro - nie Jó - ze - fie Pel - cza - rze,

kry - ła Ma - tuch - na Le - żaj - ska,

Bądź nam na - dal oj - cem, pa - ste - rzem i

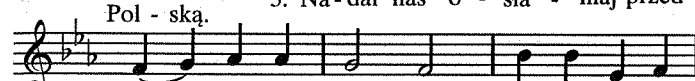
Co nas wszy - stkich chro - ni i czu - wa nad

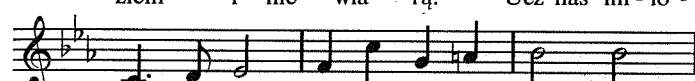
bra - tem.

Pol - ską.

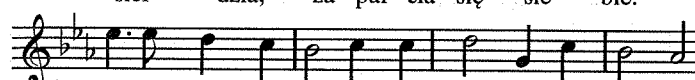
3. Na - dal nas o - sła - niaj przed

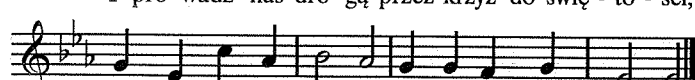
złem i nie - wia - rą. Ucz nas mi - ło -

sier - dzia, za - par - cia się sie - bie.

I pro - wadź nas dro - gą przez krzyż do świę - to - ści,

Do - bry nasz pa - ste - rzu, któ - ry mie - szkasz w nie - bie.

Do św. Katarzyny Labouré (28 listopada)

Dziewica, siostra miłosierdzia, 27 listopada 1830 r. NMP objawiła jej Cudowny Medalik, zmarła w 1876, relikwie w Paryżu.

388 Przed Niepokalaną klęczysz

t.: s. Alina Hryciuk SM

m.: ks. M. Michalec CM

W.1. Przed Nie - po - ka - la - ną klę - czysz,
 ku Niej uf - ne wzno - sisz o - czy,*
 Los swój w Ma - tki dło - nie skła - dasz,
 by wstać peł - na Bo - żej mo - cy.*

Refren
 S. Po - wier - ni - co Ma - ry - i, pro - sim za - tro - ska - ni,*
 Świę - ta Ka - ta - rzy - no, wsta - wiaj się za na - mi.*
 Wpa - trzo - na w swą Ma - tkę, wsłu - cha - na w Jej głos,*
 Za mnie, za świat ca ły, proś - by swo - je wznos.

2. O pokorna powiernico w szept Maryi zasłuchana
 * Wierna słuگو Matki Niebios mów jak słuchać głosu Pana. * *Powiernico...*

3. Święta Siostró Miłosierdzia, wzorze życia ukrytego
 * Ucz wierności Bożej woli w trudach życia codziennego.
 * *Powiernico...*

4. Cudowny Medalik niesiesz w uwikłany świat grzechami
 * U Maryi wszystko możesz, proś więc, oręduj za nami. * *Powiernico...*

5. Uczysz serce dawać Bogu, ręce swe uświęcać pracą
 * Niech dewizy Twej zbawiennej nigdy w sercu nie zatra-
 cę. * *Powiernico...*

Do św. Kazimierza (4 marca)

Królewicz polski, zmarł 1484 r. w Grodnie, rel. w Wilnie, patron Polski i Litwy oraz młodzieży.

389 Kazimierzu, nasz Patronie

m.: ks. M.M.

1. Ka - zi - mie - rzu, nasz Pa - tro - nie,* Cześć Ci, chwa - ła
 w nie - bian gro - nie,* Przez ży - cie czy - ste na
 zie - mi,* Cie - szysz się dziś ze świę - ty - mi.

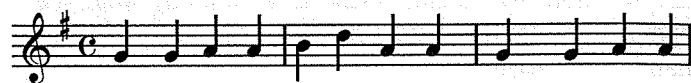
2. Spójrz z nieba wysokiego, * Pociesz w smutku i strapieniu. * Chroń nas od grzechu wszelkiego, * Dodaj otuchy w cierpieniu.

390

Witaj, jasny Królewicu

t.: s. E. Wrześniewska

m.: A. Lasoń 1986

1. Wi - taj ja - sny Kró - le - wi - czu w dzień swo - je - go.

świę - ta. Niech Ci w nie - bie chwa - ly przy - da

Pan - na Wnie - bo - wzię - ta. Refr: Wi - taj świę - ty

Ka - zi - mie - rzu, Słu - żeb - ni - ku Bo - ży.

2. Tyś Maryję dnia każdego pieśnią sławił szczerze;

* Spójrz, jak nasza Polska cała z Ciebie przykład bierze.

* Refren

3. Miłosierdziem Tyś odziany, prawda Twoją bronią;

* Skryj Ojczyznę ukochaną w modlitewnych dłoniach. *

Refren

4. W dniach świetności, w zmaganiach męce oddaj ją Maryi; * Niechaj wiarą się uświęca w każdej dziejów chwili. * Refren.

Do św. Kingi (24 lipca)

córki króla węgierskiego Beli IV, żona Bolesława Wstydlwego, fundatorka klasztoru w Starym Sączu, zmarła 1292 r.

391

Ziem sądeckich sławna Pani, Kingo!

t. i m.: ks. Wojtoń TJ

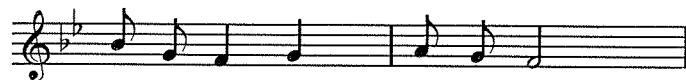
1. Ziem są - dec - kich sław - na Pa - ni,

Kin - go per - ło Kla - ry cór,

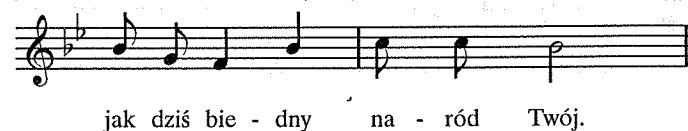
To - bie pieśń nie - sie - my w da - ni,

boś Ty dla nas cno - ty wzór.

Ty z nie - bie - skiej pa - trysz chwa - ły

2. Wszakże nam Królową byłaś, * więc niedolę naszą znasz, * Zawsze o lud się troszczyłaś, * to i dla nas serce masz. * Dziś wypraszaś łaski z nieba, * by w świętości wytrwał lud, * I ziemskiego uproś chleba, * w szczęśliwości wiecznej zbierz.

3. Tyś się Bogu poświęciła * strojąc duszę w kwiatu wian, * Przez Twe dłonie Matko miła * cud niejeden zdziałał Pan. * Chroń swój Klasztor Kingo droga, * Naród polski broń i strzeż * Wszystkich prowadź przed tron Boga, * w szczęśliwości wiecznej zbierz.

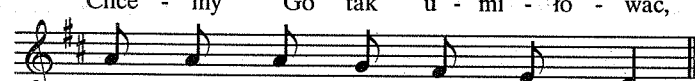
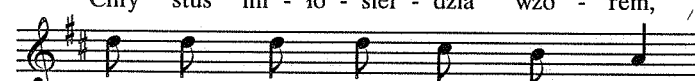
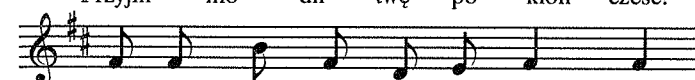
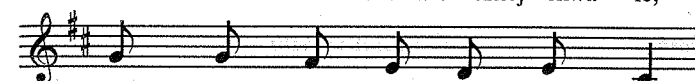
Do św. Ludwika de Marillac (Le Gras - 15 marca)

Wdowa, współzałożycielka Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia, zmarł 15 marca 1660 r., rel. w Paryżu.

392 Matko nasza w wiecznej chwale

t.: s. Alina Hryciuk SM

m.: ks. M.M.

2. O Patronko Miłosierdzia, * Już nagrodę Pana masz. * Niech Twój przykład nas utwierdza, * Służyć bliżnim naucz nas. *Chrystus...*

3. Służba bliżnim Twą rozkoszą * Idziesz biednym ulgę nieść. * Dusza Twa, Ludwiko święta, * Głosi Bogu wieczną pieśń. *Chrystus...*

4. Bliżni cierpi, nagli, czeka * Chrystusowy dzieląc los * Zatroskani o człowieka, * Chciejmy słyszeć Jego głos. *Chrystus...*

393

O błoga chwilo

m.: s. C. Jankowska SM (Siedl. 4)

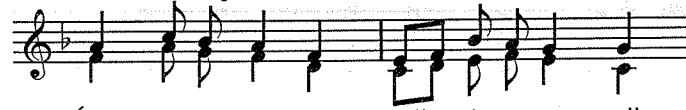
1. O bło - ga chwi - lo, gdy już u Bo - ga,*

Cie - bie wi - dzi - my, o Mat - ko dro - ga!*

Niech Twa o - pie - ka bę - dzie nad na - mi!*

Świe - ta Lu - dwi - ko, módl się za na - mi!

Świe - ta Lu - dwi - ko, módl się za na - mi!

2. O Matko nasza, niech imię Twoje * Ośladza nasze cierpienia, znoje; * Daj, niech pociechy słońce zaświeci, * = Matko Ludwiko, błogosław dzieci!

3. A nasze domy weź w swą obronę, * Spójrz na głowy kornie schylone; * Przyjdź nam z pomocą w każdej potrzebie * = Przed tronem Pana, o Matko w niebie!

Do św. Maksymiliana Marii Kolbego (14 sierpnia)

Męczennik, franciszkanin, czciciel Niepokalanej, zginął śmiercią głodową w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu 14 sierpnia 1941 r.

394

Ojciec Kolbe, któryś chwiał

t.: W. Łakowiczówna

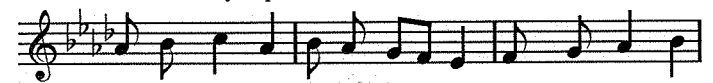
m.: ks. M.M.

1. Oj - cie Kol - be, któ - ryś chwa - ła,*

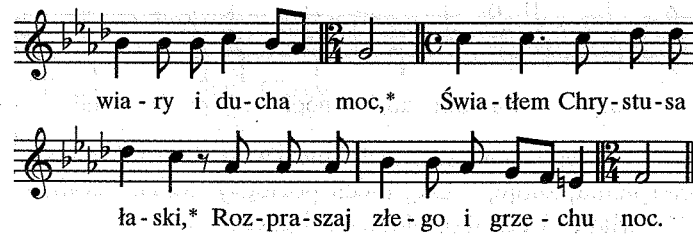
O - krył pol - ski na - ród nasz,*

Proś za na - mi, za Oj - czy - zną,* Gdy przed Bo - giem

dzi - siaj trwasz.* Bła - gaj Pa - tro - nie Pol - ski,* O głę - bię

2. Ojcie Kolbe, Tyś w męczeństwie * Za Ojczyznę ży - cie dał; Proś Jezusa, proś Maryję, By nasz naród w wierze trwał. * Błagaj, Patronie Polski, * O całość rodzin i czy - stość serc, Domów i granic kraju * Od złych napaści ochraniaj, strzeż.

3. Ojcie Kolbe, Tyś Maryi * Głosił cześć na cały świat; * Spraw, by zawsze nam obroną * Był Jej, Matki, błękit szat. * Błagaj, Patronie Polski, * O serc gotowość i łaski cud, * Aby Niepokalana * Królestwem zesłała w nasz polski lud.

Do św. Marii Magdaleny (22 lipca)

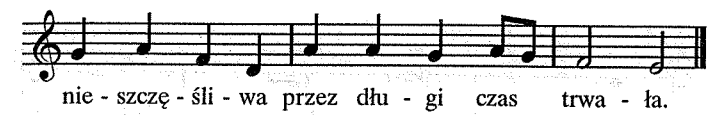
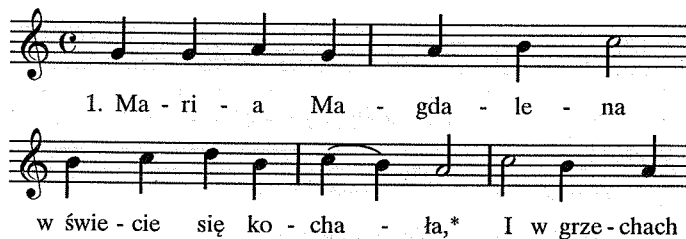
Pokutnica, nawrócona przez samego Zbawiciela, patronka Prowansji, pokutujących.

395a

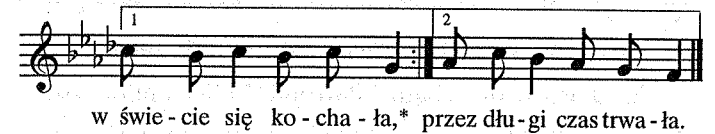
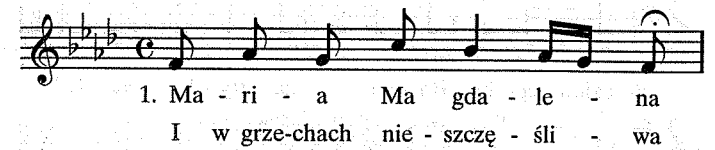
Maria Magdalena

t.: 1 i 2 zw. z pocz. XVII w. (Miod.)

m.: (Klon.)

395 b

2. Żyła Ona w tym czasie, gdy się już narodził * Je - zus Chrystus, Syn Boży w judzkiej ziemi chodził.

3. Gdy spotkała Chrystusa, życie swe zmieniła * I z miłości dla Niego pokutnicą była.

4. Gdy był ukrzyżowany, pod krzyżem klęczała; * No - gi Jego przebite łzami oblewała.

5. Chrystus się jej ukazał, gdy u grobu była; * Oną wieścią radosną uczniów pokrzepił.

6. Bogu niech będą dzięki, w Trójcy Jedyne, * Że nie da nigdy zginać pokutującemu.

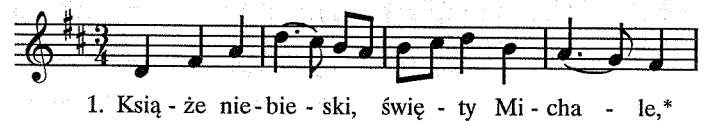
Do św. Michała Archaniola (29 września)

396

Książę niebieski

t.: XVIII w.

(Klon.)

Ty spra-wy lu - dzkie kła - dziez na sza - le!*

W dzień są - du Bo - ga na try - bu - na - le,*

Bądź mi Pa - tro - nem, świę - ty Mi - cha - le!

2. Za Protektora bądź i Patrona, * Niech mnie wspomoże Twoja obrona; * Uśmierz czartowską zuchwałość srogą, * Bądź Przewodnikiem, bądź mi i drogą.

3. Gdy pójde na sąd z ziemi mieszkania, * Od piekielnego broń mnie karania * I od wiecznego wyzwól więzienia * Dla Najśłodsze Jezus Imienia.

4. Niech po ostatnim żywota skonie * Wnijde za Tobą, święty Patronie, * Tam gdzie jest żywot przy tym śpiewaniu * "Chwała, cześć Bogu, zastępów Panu".

Do św. Mikołaja (6 grudnia)

Biskup Miry (dzisiejsza Turcja), w początkach chrześcijaństwa, relikwie w Bari we Włoszech.

397

Krzyknijmy wszyscy

t.: XVIII w.

(Miod.)

1. Krzy - knij my wszy - scy zgo - dny - mi gło -
Win - szu - jąc so - bie wza - jem z nie - bio -

sa-mi,* Ze się na - ro - dził mi - ło - ścią prze -
sa-mi,*
ję - ty,* Mi - ko - łaj świę - ty.

2. Wszyscy, którzy się Jemu polecali, * Dziwnej pomocy zawsze doznawali: * Każdy w potrzebie swej był wspomozony * I pocieszony.

3. I my Go także pokornie wzywamy, * A jako dzieci do Ojca wołamy: * Broń nas i ratuj w wszelkiej potrzebie, * Prosimy Ciebie.

4. Przynieś nam z nieba, Mikołaju święty, * Gdy schodzisz do nas dobrocią przejęty, * Chleba, radości i wszelkich cnót mnóstwo, * Błogosławieństwo.

398

Niech będzie Bóg nasz pochwalony

(Fl.)

1. Niech bę - dzie Bóg nasz po - chwa - lo - ny,
Gdy wszy - stkie nie - bies - kie try - um - fy,
w świę - tym Mi - ko - ła - ju,* O - twar - ta dro - ga,
do gór - ne - go kra - ju,* U - da przez nie - go,
kto się do Bo - ga,* Por - tu szczę - śli - wo - ści.
doj - dzie wie - czne - go.*